

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

Medit 1. De descensus Christi ad inferos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

partis (quæ sunt de vita ejus gloriosa) propriè
pertinent ad perfectos, qui Christum norunt non
secundùm carnem patibilem, sed secundùm spiri- 1. Cor. 5.
tum glorificatum.

MEDITATIO PRIMA.

Descensus Animæ Christi ad in-
feros.

PUNCTUM PRIMUM.

ERat limbus locus in inferioribus terræ par-
tibus, unde etiam vocatur infernus, in quo
detinebantur animæ omnium justorum jam
purgatæ, expectantes redemptionem per Chri-
stum : quarum erat occupatio desideria illius
ardentissima, qualia fuerunt Prophetarum in
hac vita, imo & multo ferventiora, & ita dice-
bant : *Ostende nobis, Domine, misericordi-
am tuam, & salutare tuum da nobis, & simi-
les voces : quos Joannes Baptista ante Chri-
stum defunctus, spe solatus fuerat adventan-
tis Salvatoris, ad ipsos liberandos. In quo etiam
præcursoris munus exhibuit. Cogitabo simi-
liter me ipsum in hoc corpore, tanquam carce-
re detentum, cupiàmque dissolvi, & esse cum
Christo, ingemiscens cum Divo Paulo: *Infelix
ëgo homo, quis me liberabit de corpore mortis hu-
jus ? & cum Davide : Fuerunt mihi lachrymæ
meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi: ubi*
L 2 est*

Limbus
quid.

Suspiria.
Ps. 8. 48.

Docu-
mentum.

Rom. 7.
24.
Ps. 41. 4.
14. 18.

est Deus tuus? & Educ de custodia animam meam, ad confitendum tibi.

PUNCTUM II.

Christi descendentis ad limbum,
 1. **Charitas**
Zach. 9. 11.
 2. **Humilitas.**
Ephes. 4. 9. Luc. 14. 11.

AD hunc limbum descendit anima Christi, statim ac in cruce expiravit, unita hypostaticè Verbo, sicut & corpus in cruce mansit unitum. Poterat absque personali suo descensu liberare illas animas, vel solo verbo, ut Lazarum ex monumento, vel per Angelos; at quæ bonitas illius est, & charitas, voluit per se id præstare, sicut scriptum erat: *Tu quoque in sanguine testamenti emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.* Sic etiam poterat salvare nos, absque descensu de cælo, sed non erat satis suæ charitati. Nec charitatis tantum fuit, sed humilitatis, eo se dimittere, ut non ad terram solum homo factus descenderet, sed etiam ad inferiores partes terra, ut ait Paulus: unde meruit ascendere super omnes cælos, quia, *qui se humiliat, exaltabitur.*

PUNCTUM III.

Descensus qualis.
Pf. 23. 10.
Christus est Dominus

Descensus iste fuit gloriosissimus cum magno Angelorum comitatu, qui cogitari possunt præeuntes dixisse infernalibus potestatibus: *Attollite portas, & introibit Rex gloriae quærentibus, Quis est iste Rex gloria: respondisse: Dominus fortis est potens, Dominus potens in pralio. Dominus virtutum, ipse est Rex gloria. Dominus est virtutum, quia omnes eminentissimi.*

mentissimè habuit, & exercuit: sed & virtutum virtutum
cœlestium, qui sunt Angeli; nam ei omnia pa- *Ps. 106.*
rent, cùm sit omnipotens. Ergo, *confiteamur* 15.

*Domino misericordia ejus, & mirabilia ejus fi-
lijs hominum, quia contrivit portas areas, & ve-
tēs ferreos confregit: ô! idem faciat in me, con-
terendo & frangendo quidquid obstat in ani-
mam meam ingressui, ut sunt peccata, pravæ-
que affectiones, & consuetudines.*

PUNCTUM IV.

Quod ad ingressum suum, illuminaverit loci *Limbus*
illius tenebras, & multò mirabilius animas *Christus*
ipsas Justorum, impertiens illis claram visio- *illustra-*
nem divinitatis, sicque illud implens de Sapien- *vit.*
tia æterna dictum: *Penetrabo omnes inferiores* *Eccl. 2. 4.*
partes terra: & inspiciam omnes dormientes, &
illuminabo omnes sperantes in Domino, quantum
illic gaudium? quales gratiarum actiones? per *Letitia*
choros distributi Patriarchæ, Prophetæ, Sacer- *animarum*
dotes, Reges, Martyres, & in his Innocentes ab
Herode interfecti, obstupesciti tanta circa se
bonorum affluentia, laudabant auctorem uno
ore dicentes: *Dignus est Agnus qui occisus est,* *Apoc.*
accipere virtutem & divinitatem, & sapienti- *5. 12.*
am, & fortitudinem, & honorem, & gloriam,
& benedictionem. Inter quos plausus sanctæ il- *Letitia*
lius beatitudinis ipsa Christi anima mirificè ex- *animæ*
ultavit, impletum videns promissum illud: *Christi.*
Pro eo quod laboravit, anima ejus videbit & sa- *Ps. 53.*
turabitur: ideo dispertiam ei plurimos, & for- *11.*

aniv
309
tium dividet spolia pro eo quod tradidit in mortem animam suam. Et cum sceleratis reputatus est. O utinam sim ego ex spolijs Christi, ex ijs, quos ille eximit à potestate diaboli. Discam etiam hinc longanimis esse, sperando ut Sancti illi, quia tandem venit laborum finis, & interminabilis succedit requies.

PUNCTUM V.

Quam-
diu in
limbo
mansit.

Luc. 23.
43.

Purgato-
rij spo-
liatio.

Damna-
torum
rabies.

Confu-
sio Dæ-
monum.

Luc. 11.
21.

Col. 2. 15

Mansit Christus in limbo usque ad Resurrectionem suam, per horas circiter quadraginta. Interea advenit anima latronis boni, quam Christus beatificavit, juxta promissum: *Hodie mecum eris in Paradiso*, quin coram cœtu illo Sanctorum eum collaudavit de confessione sibi exhibita inter contumelias crucis: & Sancti ipsi valde ei propterea gratulati sunt. Deinde fit credibile, animas ex purgatorio liberatas à Christo fuisse, applicato sui sanguinis pretio, atque ad reliquos Sanctos, & beatos fuisse aggregatos.

Damnati sine solatio relictæ sunt, imo confusione affecti, quod medijs salutis uti noluisent, ac nominatim Judas, qui tam proximus Christo fuerat, & malus latro, qui etiam Christo illuserat.

Denique fremebant tartareæ potestates, cernentes se vinctas & impotentes ad resistendum, & tot spolia per annos ferè quinquies mille congregata unico momento sibi detrahi à fortiore superveniente: qui expoliatis principatus tra-

duxit

duxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso.

MEDITATIO II.

De Resurrectione Christi.

PUNCTUM PRIMUM.

Non integris tribus diebus & noctibus distulit resurrectionem, sed secundum partem, quia acceleravit latificare suos mœstos de ejus morte, & mundum totum gloria sua illustrare. Vitæ tempus fuit dies, mortis verò fuit nox: *Exultavit ut gigas ad currendam viam, diei per triginta tres annos, noctis autem horis triginta sex. Festina, obsecro, animam meam tua gratia visitare,*

Resur-
rectio
Christi
accele-
rata.

ps. 18. 6.

Circa noctem voluit mori, circa manè surgere, quia moriebatur propter delicta nostra, quæ tenebræ sunt: *resurgebat autem propter justificationem nostram, quæ est lux, utque luctum abstergeret, gaudium conciliaret. Ad vesperum demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.*

Cur no-
cte mor-
tuus ma-
nè resur-
git.
Rom.
4. 25.
Ps. 79. 6.

Egressa est ex limbo anima Christi cum infanti & numerofo illo comitatu mirificè læta, uturpans illud: *In baculo meo (crucis) transivi Jordanem (passionem) & nunc cum duabus turmis egredior. Cui accinebant turmæ. Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est: e-*

Lætitiæ
animæ
Christi
egredi-
entis.
Gen. 31.
10.

L 4 quum Exod. 15. 1.